

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

ADVIEZEN

EUROPESE CENTRALE BANK

ADVIES VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 11 februari 2011

inzake een aanbeveling voor een Besluit van de Raad betreffende de regelingen voor de heronderhandeling over de monetaire overeenkomst met het Vorstendom Monaco

(CON/2011/8)

(2011/C 60/01)

Inleiding en rechtsgrondslag

Op 9 februari 2011 ontving de Europese Centrale Bank (ECB) een verzoek van de Raad van de Europese Unie om een advies inzake een aanbeveling voor een Besluit van de Raad betreffende de regelingen voor de heronderhandeling over de monetaire overeenkomst met het Vorstendom Monaco ⁽¹⁾ (hierna het „ontwerpbesluit“).

De adviesbevoegdheid van de ECB is gebaseerd op artikel 219, lid 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Overeenkomstig de eerste volzin van artikel 17.5 van het Reglement van orde van de Europese Centrale Bank heeft de Raad van bestuur dit advies goedgekeurd.

Algemene opmerkingen

De ECB verwelkomt het ontwerpbesluit dat meer dan tien jaar na de invoering van de euro als doel heeft de monetaire overeenkomst met het Vorstendom Monaco te wijzigen met het oog op een consistentere benadering van betrekkingen tussen de Unie en derde landen.

De ECB verwelkomt met name de nieuwe herziene methode voor de berekening van het plafond voor Monaco inzake de uitgifte van euromuntstukken en het bepalen van een minimumaandeel van 80 % van tegen de nominale waarde in omloop te brengen Monegaskische euromuntstukken.

De ECB merkt evenwel op dat de in het ontwerpbesluit gebezigde terminologie — en derhalve ook in de monetaire overeenkomst — gezien de ontwikkelingen op wetgevingsgebied dient te worden aangepast.

Indien de ECB wijzigingen van het ontwerpbesluit aanbeveelt, worden daartoe specifiek onderbouwde formuleringsvoorstellen in de bijlage opgenomen.

Gedaan te Frankfurt am Main, 11 februari 2011.

De vice-president van de ECB
Vitor CONSTÂNCIO

⁽¹⁾ COM(2011) 23 definitief.

BIJLAGE

Formuleringsvoorstellen

Door de Commissie voorgestelde tekst	Door de ECB voorgestelde wijzigingen ⁽¹⁾
Wijziging 1	
Artikel 2, onder a)	
„a) De overeenkomst wordt gesloten tussen de Unie, vertegenwoordigd door de Franse Republiek en de Europese Commissie, en het Vorstendom Monaco.”	„a) De overeenkomst wordt gesloten tussen de Unie, vertegenwoordigd door de Franse Republiek en de Europese Commissie in nauwe samenwerking met de ECB en het Vorstendom Monaco.”

Uitleg

Een van de doelstellingen van het heronderhandelen over de Overeenkomst met Monaco is een consistentere benadering die strookt met andere monetaire overeenkomsten en derhalve adviseert de ECB inzake de rol van de ECB de tekst uit de Monetaire Overeenkomst met Vaticaanstad (op 17 december 2009 ondertekend ⁽²⁾) te gebruiken. Voorts strookt de voorgestelde tekst met artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij ⁽³⁾ dat bepaalt dat de Commissie met derde landen en internationale organisaties samenwerkt, zulks in nauw overleg met de Europese Centrale Bank.

Wijziging 2

Artikel 2, onder b)

„b) De methode voor de berekening van de plafonds voor de uitgifte van euromunten door Monaco wordt herzien. Voor de berekening van het nieuwe uitgifteplafond wordt een methode gehanteerd waarbij een vast en een variabel deel worden gecombineerd; met het vaste deel wordt beoogd buitensporige speculatie door muntverzamelaars met muntstukken van Monaco te vermijden door aan de vraag van de verzamelaarsmarkt te voldoen, terwijl het variabele deel wordt berekend op basis van de gemiddelde muntuitgifte per hoofd van de bevolking van Frankrijk in het jaar n-1, vermenigvuldigd met het aantal inwoners van Monaco. Zonder afbreuk te doen aan de uitgifte van munten voor verzamelaars, wordt het minimumaandeel van de euromunten van Monaco dat tegen nominale waarde in omloop zal worden gebracht, in de overeenkomst op 80 % vastgesteld.”	„b) De methode voor de berekening van de plafonds voor de uitgifte van euromunten door Monaco wordt herzien. Voor de berekening van het nieuwe uitgifteplafond wordt een methode gehanteerd waarbij een vast en een variabel deel worden gecombineerd; met het vaste deel wordt beoogd buitensporige speculatie door muntverzamelaars met muntstukken van Monaco te vermijden door aan de vraag van de verzamelaarsmarkt te voldoen, terwijl het variabele deel wordt berekend op basis van de gemiddelde muntuitgifte per hoofd van de bevolking van Frankrijk in het jaar n-1, vermenigvuldigd met het aantal inwoners van Monaco. Zonder afbreuk te doen aan de uitgifte van munten voor verzamelaars, wordt het minimumaandeel van de euromunten van Monaco dat tegen nominale waarde in omloop zal worden gebracht, in de overeenkomst op 80 % van de in elk jaar uitgegeven muntstukken vastgesteld.”
---	--

Uitleg

De ECB acht het van belang in het mandaat en daarnaast in de monetaire overeenkomst zelf de precieze terminologie inzake monetair recht te gebruiken. Meer bepaald, de conclusies van een rapport dat een uit vertegenwoordigers van ministeries van financiën en nationale centrale banken van het eurogebied bestaande werkgroep (de werkgroep Euro wettig betaalmiddel) dienen juist te worden weergegeven door een onderscheid te maken tussen „in omloop brengen” ⁽⁴⁾ en „uitgeven van euromuntstukken” ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ De vetgedrukte tekst geeft aan waar de ECB voorstelt nieuwe tekst toe te voegen. Doorhaling betreft tekst die de ECB voorstelt te schrappen.

⁽²⁾ PB C 28 van 4.2.2010, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 181 van 4.7.2001, blz. 6.

⁽⁴⁾ In omloop brengen is een zuiver operationele en fysieke activiteit en kan aan een agent gedelegeerd worden.

⁽⁵⁾ Uitgifte als geheel, dat zowel het in omloop brengen alsook het op de balans opnemen van de uitgevende autoriteit omvat, is een overheidshandeling die niet kan worden uitbesteed.